

VERS A PARTON

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 34. szám, 2021. augusztus 27.

„Te, ez beteg, baszd meg” – idézi a Klubrádió „dumálós” műsorában a „beszélgetőpartner” (augusztus 20.), amit egy pokrócszomszédjától hallott a napokban a Balatonnál. A kifakadás egy költeménynek szólt, amely az almádi strand hangszóróján keresztül célozta meg a „pihenni, szórakozni vágyókat”. A műsorvezető tájékoztatásából megtudtuk: a település önkormányzatának vállalkozása, hogy egy-egy verssel (is) bombázza a strandolókat. A kiválasztott mű akkor épp Karinthy Frigyes *Nihil* című alkotása volt. Azt hittem, a rádiós műsorvezető elítéli a fenti véleményt, de nem. Sőt, közli: aki ilyen verset hall életében először, soha többet egy költeményt sem fog elolvasni. A pancsolásba, lángosozásba, sörözésbe hogyan is fér bele e szöveg? Miért nem egy szerelmes vagy tájleíró verset választottak? – kérdi értetlenül.

Ekkor (Karinthy bírált versének szavaival) „...arra gondoltam, / Hogy most meg kellene dögölni / És kiölteni a nyelvemet.”